

**Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 47 hallituksen esityksen
johdosta laiksi teleliikenteen verottamisesta**

Eduskunta on 15 päivänä lokakuuta 1993 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi edellä tarkoitetun hallituksen
esityksen n:o 197.

Valtiovarainvaliokunnan asettamassa vero-
jaostossa, joka on valmistellut mietinnön valio-
kuntaa varten, ovat olleet kuultavina vanhempi
hallitussihteeri Hannele Kerola valtiovarainmi-
nisteriöstä, ylijohtaja Vesa Palonen liikennemi-
nisteriöstä, johtaja Jussi Karilainen verohallituk-
sesta, varatoimitusjohtaja Pekka Luukkainen ja
varatoimitusjohtaja Aulis Salin Posti- ja telelai-
toksesta, osastopäällikkö Risto Lähdevuori
Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitosta,
apulaisosastopäällikkö Hannele Ranta-Lassila
Keskuskauppakamarista, lakimies Mikael Sö-
derlund Suomen Yrittäjien Keskusliitosta, vies-
tintäjohtaja Martin Sandelin Nokia-yhtymästä,
osastopäällikkö Seppo Reinamo ja Helsingin
Puhelinyhdistyksen osastopäällikkö Mauri Tu-
ominen Puhelinlaitosten Liitosta sekä sosiaalisii-
hteeri Tuula Mikkola Invalidiliitosta. Lisäksi
Pienteollisuuden Keskusliitto on antanut asiasta
kirjallisen lausunnon.

Valtionalouden tasapainottaminen edellyt-
tää verotulojen lisäämistä vuonna 1994. Hallitus
ehdottaa, että yhtenä tasapainottamistoimenpi-
teenä pidettäisiin vuonna 1994 telepalvelujen
myynnistä veroa. Veron suuruus olisi yhdeksän
prosenttia laskettuna telepalvelujen verottomas-
ta myyntihinnasta. Veroa olisi esityksen mukaan
suoritettava yleisissä televerkoissa ja erillisver-
koissa tapahtuvasta telepalvelujen myynnistä.

Verollisena telepalvelun myyntinä pidettäisiin
teletoi mintalaissa (183/87) tarkoitetun telepalve-
lun suorittamista korvausta vastaan. Verollisia
telepalveluja olisivat myös datasiirtopalvelut,
mutta atk-palvelut jäisivät verotuksen ulkopuo-
lelle. Verotonta olisi tavarahan myynti ja vuokraus,
tavaraan ja pysyvään rakennelmaan kohdistuvat
työsuoritukset, luettelotoiminta sekä muu toi-
minta, joka ei ole teletoi mintalaissa tarkoitetun
telepalvelun myyntiä.

Veroa ei olisi suoritettava Suomeen saapuvaa
tai eikä läpikulkevasta teleliikenteestä. Veroa ei

niin ikään olisi suoritettava verovelvollisten väli-
sistä maksuista, joista vero on jo suoritettu.

Televerotuksen yleinen valvonta kuuluisi ve-
rohallitukselle. Lääninverovirastojen tehtävänä
olisi veron suorittamisen ja maksamisen valvon-
ta, veron määrääminen sekä ennakkotiedon an-
taminen ja veronkanto.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja
saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää
lakiehdotusta tarpeellisenä ja puoltaa sen hyväk-
symistä.

Hallituksen esityksen mukaan veroa on suori-
tettava telepalvelun verottoman myyntihinnan
perusteella. Lakiehdotuksen 3 §:n 2 momentin
mukaan telepalvelun myyntinä pidetään teletoi-
mintalaissa tarkoitetun telepalvelun suorittamis-
ta korvausta vastaan. Esityksen yleisperusteluis-
sa on tarkemmin määriteltä, mitä kuuluu verol-
listen telepalvelujen piiriin ja mitä jää sen ulko-
puolelle. Valiokunnan saaman selvityksen mu-
kaan lakiehdotuksen mukainen verollisen tele-
palvelun määrittely ei kuitenkaan ole yksiselittei-
nen ja riidaton. Tämän vuoksi valiokunta ehdot-
taa, että lakiehdotuksen 3 §:n 2 momenttia sel-
vennettäisiin. Valiokunta ehdottaa säännöstä
muutettavaksi siten, että verollisena telepalvelu-
na pidetään teletoi mintalaissa tarkoitetun luvan
tai ilmoituksen varaisen teletoi mintan harjoitta-
mista korvausta vastaan.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

*että hallituksen esitykseen sisältyvä la-
kiehdotus hyväksyttäisiin muutoin esityk-
sen mukaisena, paitsi 3 § näin kuuluvana:*

3 §

Veron peruste

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Telepalvelun myyntinä pidetään teletoi mintalaissa
tarkoitetun luvan tai ilmoituksen varaisen
teletoi mintan harjoittamista korvausta vastaan.
Telepalvelun myyntinä ei pidetä yleisradiolähe-
tystoi mintan harjoittamista.

Helsingissä 2 päivänä marraskuuta 1993

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Saari, varapuheenjohtaja Luttinen, jäsenet Alaranta, Heikkinen, Hämäläinen, Jokiniemi, Kallis, Laaksonen, Lahti-Nuuttila, Luukkainen, Mäki-Hakola,

Ryynänen, Sasi, Savolainen, Turunen ja Vihriälä sekä varajäsenet Apukka, Backman, Enestam (osittain), Saastamoinen (osittain) ja Savela (osittain).

Vastalause

Hallituksen esityksessä laiksi teleliikenteen verottamisesta ehdotetaan, että puhelin- ja muiden teleliikennepalvelujen myynnistä olisi vuoden 1994 aikana suoritettava veroa 9 %. Esityksen perusteluissa väitetään, että televeroon on päädytty etsittäessä valtion verotulojen lisäämiseksi veromuotoja, jotka eivät rasittaisi kansantalouden kannalta keskeisiä toimintoja kohtuuttomasti tai vaikeuttaisi heikoimmassa asemassa olevien kansalaisten toimeentuloa.

Yhdessä valtion tuloverotuksen kiristymisen, auton käyttömaksun, arvonlisäveron, sairausvakuutuksen lääke- ja matkakulukorvausten leikkauksien sekä kuntien valtionosuuksien leikkaamisesta seuraavan kuntien veroäyrin nousun ja valtionosuusuudistuksen mukana tulleiden aikaisempaa suurempien sosiaali- ja terveystaluiden asiakasmaksujen kanssa televeron tuoma lisärasitus muodostuu kohtuuttomaksi mm. liikuntavammaisille ihmisille. Televero kohdistuu siten juuri heikoimmassa asemassa oleviin kansalaisiin. Vammaisille telepalvelut ovat paitsi olennainen osa tiedonsaantia myös turvallisuuden kannalta välttämättömiä.

Televero vaikuttaa myös kansantalouteen negatiivisesti. Se vaikeuttaa vakavalla tavalla suomalaisten hitech-yritysten kuten Nokian toimintaa. Kotimaisten matkaviestinten valmistajien

menestys viennissä on saanut välttämätöntä tukea vilkkailta kotimarkkinoilta. Televero tyrehdyttää nämä kotimarkkinat. Televero heikentää kansantaloutta myös siksi, että siitä aiheutuva kustannusten nousu vaikeuttaa nopeasta ja liikumista rajoittamattomasta viestinnästä riippuvaisen pienten ja keskisuurten yritysten toimintaa.

Verojärjestelmän kehittämisen tavoitteena tulisi olla linjakas ja yksinkertainen systeemi. Televeron säätäminen merkitsee uuden pisteveron käyttöönottoa. Pisteverot ovat hyväksyttäviä vain, jos ne kytketään laajempaan ympäristönsuojellukseen tavoitteeseen. Televeron tavoitteet ovat puhtaasti fiskaalisia. Erilliset pisteverot ovat myös EY:n säännösten vastaisia: yhteisö ei salli muiden kulutusverojen kuin arvonlisäveron käyttämistä.

Televeron säätäminen merkitsee telepalvelujen kaksinkertaista verottamista. Niihin kohdistuu jo 22 %:n suuruinen liikevaihtovero. Tämä verokustannus ei ole liikevaihtoverovelvolliselle vähennyskelpoinen.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön lisältyvä lakiesitys hylättäisiin.

Helsingissä 2 päivänä marraskuuta 1993

Hannele Luukkainen
Timo Laaksonen
Jouni Backman

Asko Apukka
Pentti Lahti-Nuuttila

Matti Luttinen
Tuulikki Hämäläinen
Lea Savolainen